Un suflet pentru biruință

On Aprilie 26, 2010

Pune-te complet în slujba unui scop nobil, fără să te desprinzi de conștiința ta.

E mare lucru să ai un nume și o înaltă poziție socială. E mare lucru să fii soția devotată a unui om foarte înstărit. Numele tău este vestit și devine aproape la fel de important ca al soțului tău. Dar în același timp, uneori, în anumite circumstanțe, acest lucru poate fi un iad. Şi încă ce iad !

Sunt împrejurări care spulberă orice viziune și depășesc toate prevederile omenești, punând voința umană la grea încercare. Elena de la Vega, mult iubita soție a contelui Alejandro de la Vega, o inimă atât de curată, o floare a nevinovăției, un suflet atât de gingaș, a fost constrânsă de către agenții guvernului Statelor Unite ale Americii, Pike și Harrigan, să joace rolul de spion.

Ca o oaie bună de sacrificat, ca un suflet sortit de la început pieirii, Elena a fost trimisă într-o misiune deosebit de primejdioasă, fără ca celor doi agenți să le pese vreun pic de soarta ei. Ea trebuia să câștige încrederea maleficului conte francez Armand, conducătorul legiunii secrete Orbis Unum, și să afle modalitatea prin care acesta voia să distrugă America. Nu avea voie să acționeze după voința proprie ci numai după voința agenților; nu avea de ales, trebuia să se supună cu strictețe, punându-și astfel viața în pericol.

Dacă ai urmărit filmul *„ The legend of Zorro (2005)"* probabil îți amintești finalul. Elena, împreună cu soțul ei, concentrându-și întreaga pricepere, putere și inteligență, reușesc printr-un plan iscusit să-i deconspire pe organizatorii complotului împotriva Americii și să-și salveze propria lor viață.

Leadership: Prețuiești fiecare viață în mod responsabil în funcție de poziția pe care o ocupi în contextul unei durate mai mari de exploatare a posibilităților de afirmare - pentru care pot fi luate măsuri de constrângere nefavorabile?

Elena de la Vega a fost o victimă a împrejurărilor, obligată să acționeze pe un teren minat. Poate pentru o cauză bună, poate nu, dar cu siguranță pentru biruință. Era doar un suflet nevinovat, dar ce contează un suflet când sunt atâtea sute, mii, sau sute de mii de suflete de salvat, nu-i așa?

Iată o întrebare la care un lider trebuie să cumpănească foarte bine. E aceeași întrebare, mereu aceeași de mii și mii de ani, pe care și-au pus-o aproape toți regii și împărații: ai avea curajul, tăria sufletească, să sacrifici un suflet nevinovat în schimbul a sute de mii de suflete?

Încă ceva. Dacă ai avea de luat o astfel de decizie, de a sacrifica un suflet nevinovat cu scopul de a salva alte mii de suflete, ai fi cuprins de emoții, ai fi măcinat de remușcări? Gândul acesta ți-ar umple sufletul de neliniște? Ai suporta moral să te faci vinovat pentru o singura acuzație, chiar dacă în folosul a sute, mii, sute de mii de oameni? Numai gândul acesta, că ai săvârșit cel mai mare păcat, chiar dacă indirect, nu ți-ar măcina conștiința?

Măsurile de constrângere nefavorabile pe care posibilitățile tale de afirmare le impun, ca atribut și finalitate a modului în care trebuie să gestionezi o criză de identitate, se clasifică în două mari categorii: o intensificare a sensului de vinovăție în prezentul unei conștiințe care se alienează și o declarație emoționantă de responsabilitate împinsă până la sacrificiu.

Tăria virtuților tale, deduse din năzuința spre valori și idealuri sănătoase, stă în atitudinea cu care te raportezi la ceea ce simți că ești într-un anumit mod care nu-ți permite să accepți nici măcar ideea de miracol. Îți pierzi controlul asupra virtuților tale atunci când toate tendințele naturii tale spirituale au sfera de incidență restrânsă la faptele ce intră în sfera noțiunii de "contribuabil la schimbarea în bine a lucrurilor".

Leadershipul tău este reprezentat de un caracter cu valoarea zero în circumstanțele particulare ale unui destin care nu îți stă până la capăt în mâini?

Una din principalele linii de forță ale leadershipului este reprezentată de caracterul complex a ceea ce ești pe cale să devii într-o conjunctură instabilă. Care se definește printr-o corespondență exactă între poziția pe care o adopți în momentele de cumpănă și concepția ta vizavi de superioritate, uneori chiar respingând-o în condițiile unui climat neprielnic înaltei performanțe. Atâta timp cât caracterul este păstrat intact, indiferent de starea conjuncturii și transformarea concepțiilor privind viața, leadershipul va supraviețui și va prospera.

În caz contrar, dacă leadershipul este reprezentat de un caracter cu valoarea zero, deci în care pot fi identificate nuanțe specifice ale unor norme și reguli care nu pot să asigure (pe baza unor principii strict conturate) o protecție suficientă și corectă împotriva influențelor exterioare, se ajunge la o situație ciudată. Când raportarea la Artă se face în lumina unui univers de surogate și substituente, moduri de gândire și acțiune disfuncționale, de mare varietate, apelându-se la criterii de judecată improprii *„ operei de artă "* adevărate. Mă refer la Arta de a te căuta pe tine însuți în sufletul celorlalți oameni.

Te poți considera pierdut din punct de vedere spiritual în măsura în care demnitatea ta se hrănește din năzuința spre niște valori pe care în mod normal nu le ai. Iar dacă realitatea condiției tale de ființă supusă arbitrariului existențial se conturează din neputința de a atinge o formă definitivă de recunoaștere din partea societății, atunci leadershipul pe care ți-l conturezi este unul bazat pe aleatoriu, nu pe principiile conștiinței.

Un studiu asupra propriei tale meniri care propune o analiză a receptării înnoitoare față de continutul unei percepții determinate, oferind o anumită "demnitate" imperativelor categorice ce se deschid odată cu alegerea unui mod de specific de gândire și acțiune, se poate prezenta ca un îndrumar de orientare în hățișurile încurcate ale conștiinței. Gradul tău de dăruire și de întrajutorare îți oferă accesul la nivelele înalte ale înțelegerii propriei ființe.

Leadershipul este arta de a te căuta pe tine însuți în sufletul celorlalți oameni într-un punct de cotitură care potențeaza sensul și scopul existenței tale.

Pot fi întâlniți și astăzi oameni în măsură să susțină schimbări reale în societate, în viața celorlalți semeni, cu ajutorul acelorași doi complici: un Alter-Ego intolerant și un Alter-Ego extremist. Cu ajutorul lor transformând leadershipul într-un surogat, într-un inautentic produs de dezvoltare a performanțelor, consumat. Mai ales dacă e să luăm în calcul faptul că de-a lungul timpului compoziția de elemente definitorii, materiale și spirituale, care se regăsesc în complexitatea realităților pe care le trăim, suferă mutații importante.

Leadershipul nu este o joacă. Ești pregătit pentru dezamăgiri? Cu cât te poziționezi mai sus în ierarhie cu atât ai de luat decizii mai grele, cu atât mai mult trebuie să-ți asumi responsabilitatea morală și sufletească pentru faptele tale.

Un lider, ca un om înțelept ce înțelege urmările oricărei fapte pe care voit o săvârșește, prudent în concluzii, chibzuit în acțiunile sale, trebuie să lucreze pentru binele comun, adică pentru binele tuturor și al fiecăruia în parte, asumându-și responsabilitatea pentru fiecare mică greșeală pe care o face.

Ca să-și simtă conștiința împăcată el trebuie să dea dovadă de o noblețe sufletească fără margini, de echitate, de o cinste aparte, să aibă grijă de siguranța personala a tuturor celor pe care îi conduce, și, cu o hotărâre fermă, cu tăria și perseverența de a se pune pe sine complet în slujba celorlalți, să ia în orice împrejurare deciziile cele mai favorabile care să nu primejduiască viața nimănui.

Un lider adevărat are sfera de autoritate să controleze în ce fel de împrejurări s-a născut hotărârea de tip "efect neașteptat" care de fapt stă la baza unui demers de conștientizare a rolul pe care și-l asumă pe măsura responsabilizării consecințelor faptelor, gândurilor și sentimentelor, asupra integrității sale.

Concluzie: Un lider poate fi pus în situația de a lua decizii în defavoarea unora, dar nu în defavoarea tuturor, și bineînțeles aceste decizii trebuie să aibă un temei legal. Alteori, din nefericire, e nevoit să sacrifice viața unor oameni pentru a-i salva pe alții, ceea ce constituie o decizie grea, bazată pe multă responsabilitate.

Ideal ar fi ca liderul să se sacrifice pe sine în favoarea tuturor, dar oare există asemenea lider?

Pune-te complet în slujba unui scop nobil, fără să te desprinzi de conștiința ta.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-suflet-pentru-biruinta.html